

5 gepida temetkezés egyikében felnőtt férfi feküdt; bal kezébe kétélű kardot helyeztek, míg jobb keze mellett és hajában egy-egy szépen díszített, kis csontfésűt találtunk.

A lelőhely fő korszakát a szelvény teljes K-i részén húzódó, a *Kr. u. 8. századra* keltezhető *kései avar temető* jelenti. A temető ÉK-i végét és a középső rész legmagasabban fekvő sírjait már az előző év során feltártuk (14 sír); a meglévőkhöz idén további 235 sír járult. Az avar temető egy Ny-i és egy K-i részre különül el. Mindkét temetőfolt következetes szerkezet szerint épült fel: az É-D-i tájolású sírok a domb vonulatát követő sorokba rendezettek, a temetőt 4–5 egymás alatt elhelyezkedő sor alkotja. A gazdag férfi és női temetkezések a sorok közepén, az egyre szegényebbek és a gyermekek a széleken helyezkednek el. A szegény férfiak állandó melléklete mindkét részben a vascsat és a vaskés, esetleg tűzcsiholó készség, a nőké az orsógomb. A gazdagabbaknál vaszabla, vaskengyel, esetleg díszes ezüst, bronz vagy aranyozott bronzveretekkel díszített lószerszám került a sírba, a leggazdagabbaknál teljes lovas temetkezés is előfordult. Egy esetben csákányt, egy másikban csontmerezvítéses íjat is feltártunk.

Főként a K-i temetőfoltra jellemző a lábakon álló sírkerevet használata. A temetőfoltok közepén elhelyezkedő gazdagabb férfisírokban 40–50 darabból álló bronz- vagy ezüstlemezből préselt, vagy bronzból öntött övkészletet találtunk. A 9. században újabb szórványos megtelepedéssel számolhatunk a lelőhelyen. A feltárt 5 házjellegű, egyszerű épület közül egyhez kerámiával kitapasztott, boltozatos sütőkemence kapcsolódott.

A legkésőbbi horizontot a lelőhelyen egy a *Kr. u. 17. sz. végére* keltezhető, tanyaszerű település nyomai jelentik.

Munkatársak: György László, Gyurkovics Éva régészek, Füzesi András, Kalli András, Szilágyi Márton egyetemi hallgatók (ELTE BTK Régészettudományi Intézet).

KOVÁCS KATALIN – SEBŐK KATALIN – SZABÓ GÁBOR – VÁCZI GÁBOR

283. Resznek, Szoros

(Zala megye) R, Ró, Á

A lelőhely Belsőárdtól É-ra, a Resznekre vezető út és Nagy-völgyi-patak által határolt területen található, É-D irányban nyúlik el a patakpart mentén. A megelőző feltárást a Zalasombbatfa, Resznek, Belsőárd térségében a Kebele-patakon tervezett árvízcsúcs-csökkentő tározóhoz kapcsolódó gátépítési munkálatok tették szükségessé. Az ásatási terület a gát nyomvonalában helyezkedik el.

A lelőhely szondázását 2007. február 8-án kezdtük meg, majd február 20. és április 3. között megelőző feltárást végeztünk. Először a feltárandó terület Ny-i oldalán hosszában végighúzódnó, 5 m széles sáv humu-

szolását végeztük el. Ezután kiderült, hogy a terület közepén kb. 120–140 m hosszan olyan gyér a terület régészeti fedettsége, hogy feltárása nem indokolt. Az ásatási terület É-i és D-i részén 7352 m²-t kutattunk, ahol 110 objektumot tártunk fel: 73 gödröt, 32 cölöplyukat és 5 árkot.

A D-i részen *rézkori telep* nyomait figyeltük meg, gödrökkel és cölöplyukakkal. A gödrökből nagy mennyiségű patics és gyér kerámiaanyag került elő. A leletanyagot egyelőre nem tudjuk pontos kultúrához kötni, mivel nagy része jellegtelen durva kerámia apró töredékeiből áll.

Az É-i részen *római korhoz* köthető telepjelenségeket figyeltünk meg. Az itt előkerült gödrök közül figyelemre méltó két, tegula- és imbrextöredékeket nagy számban tartalmazó objektum. A kerámia itt is kis számban kerültek elő, az objektumok nagy része leletanyagot nem tartalmazott. Ezt azzal magyarázhatjuk, hogy a területet hosszabb ideje intenzíven művelik és a szántás mélysége eléri az 50–60 cm-t is. A humusolás után több objektumból csak épphogy a legalsó 5–10 cm-t tudtuk dokumentálni.

A lelőhelyen két, egymástól viszonylag távol eső Árpád-kori objektum is előkerült.

Munkatársak: Nemes Donát, Soós Zsolt.

BASTICZ ZOLTÁN

284. Répcelak, Gyepre-dűlő

(Vas megye) U

2007. június 4–18. között feltárást végeztünk a 955–958, 965–968 hrsz. ingatlanokon. A lelőhely a város K-i szélén, a Gyepre-, vagy Gyöpre-dűlő nevű határrészen, a mai Hunyadi János utca folytatásában található, a Répce és a Rába közötti egykor vízjárta területen, egy ma már alig értékelhető kisebb kiemelkedésen. Folytatva az elmúlt év kutatásait, kb. 1200 m² területet nyitottunk meg. Az egykori település iránya nagyjából ÉK–DNy, É-i vége pontosan meghatározható, feltehetően a DNy-i végét is megtaláltuk, azonban D és K felé biztosan folytatódik a település. Ebben az évben 37 jelenséget tudtunk megfigyelni, a tavalyi kutatásokkal együtt összesen 79 régészeti objektum került elő. Több nagyméretű, nagyjából É–D-i irányú, nem túl mély gödör, ezekből viszonylag sok leletanyag került elő. A további objektumok néhány kisebb gödör (valószínűleg gazdasági funkcióval), cölöplyukak (de közöttük nem tudtunk megfigyelni semmiféle rendszert) és egy bizonytalan árok. Az objektumok betöltése színben alig, de minőségben viszonylag jól elütött a környezetétől, a gödrök, árkok, alig mélyedtek az altalajba. A leletanyag a dunántúli vonaldíszes kultúra késői szakaszába sorolható, átmenetet mutatva a lengyeli kultúra felé. A leletanyag többsége kerámia, tárolóedények, illetve jól iszapolt, szürkés, díszített töredékek, igen sok kőeszköz, illetve pattinték, magkövek, orsógombok, őrlőkövek.

FARKAS CSILLA